

Фесюк Василь Олександрович д.г.н., професор

Мороз Ірина Антоліївна к.х.н., доцент

Луцький національний технічний університет, Україна

ПРОБЛЕМИ РЕАЛІЗАЦІЇ ЕКОЛОГІЧНОЇ ПОЛІТИКИ В МІСТАХ УКРАЇНИ

Екологічна політика в регіонах та містах України буде тоді ефективною, коли при її формуванні та здійсненні послідовно і до кінця буде витриманий критерій реальності. Тобто, екологічна політика має базуватись на об'єктивній оцінці місця екологічних благ в ієрархії суспільних пріоритетів та реальних можливостей її ресурсного забезпечення. Як показує досвід, між законодавчо-нормативним забезпеченням екологічної політики і її практичною реалізацією зберігається ще досить велика дистанція. А тому об'єктивна оцінка ефективності екологічної політики залишає бажати кращого, про що свідчить наприклад, практично відсутність повністю профінансованих та “доведених до кінця” екологічних проектів у досліджуваних нами містах [1].

Реальність сьогодні така, що соціальна реакція на екологічні проблеми є досить слабкою. Це можна пояснити як низьким рівнем екологічної свідомості населення, так і наявністю складних соціальних проблем, які ставлять окрему категорію суспільства взагалі на грань фізичного виживання. Треба також рахуватись з тією обставиною, що екологічні цінності традиційно знаходились в нас на нижчому рівні ієрархії суспільних благ. Винятки становлять хіба, що екстремальні ситуації, коли екологічний фактор до неможливості ускладнює життя людей (спалахи захворювань, прояви грізних природних стихій тощо).

Виходячи з такої перспективи, має будуватись тактика природоохоронних дій на найближчі роки. Основна мета місцевої екологічної політики – недопущення погіршення екологічної ситуації у процесі економічного піднесення та розвитку виробництва, яке закладається на сьогодні в нашій державі. Головним із напрямків екологічної політики у містах є екологізація управління. Екологічне управління в містах на сьогодні

характеризується цілою низкою проблем функціонального та економічного характеру. Основні з них [1]:

- чітко не розведені повноваження окремих органів спеціального державного, спеціального поресурсного, спеціального функціонального управління та місцевого самоврядування;
- збільшення частки державних платежів та скорочення місцевих податків та зборів [2];
- слабкий зв'язок із громадськістю, інколи навіть незнання і нерозуміння останньою екологічних проблем міста у зв'язку з відсутністю інформації (відповідних web-сторінок, постійно діючих колонок місцевих газет тощо) або закритістю її;
- млява співпраця державних органів із громадськими та громадсько-політичними організаціями в екологічній сфері, яка стримується відсутністю коштів у місцевих бюджетах;
- абсолютне не залучення і повна відсутність співпраці із діловими колами, приватним сектором, в разі здійснення якихось заходів у даному напрямку, вони є дуже формальними, здійснюються методом адміністративного тиску і фінансово підприємцям не цікаві.

Враховуючи вищесказане, на нашу думку, реалізацію екологічної політики в містах України потрібно здійснювати активніше й раціональніше. Оптимальною нам видається така схематична послідовність заходів: розробка екологічного паспорту міст → формування концепції екологічної безпеки міста → розробка міської екологічної програми → підготовка плану заходів по її реалізації.

Список використаних джерел

1. Екологічний менеджмент / [За ред. В.Ф. Семенова]. – К.: ЦУЛ, 2004. – 516 с.
2. Екологічне управління / [В.Я. Шевчук, Ю.М. Саталкін, Г.О. Білявський та інш.]. – К.: Либідь, 2004. – 432 с.